

N:o 59.

Ank. till Riksd. kansli den 7 maj, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af § 40 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863.

Uti en den 26 april 1907 dagtecknad proposition, n:o 172, hvilken af båda kamrarna till lagutskottet hänvisats, har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

angående ändrad lydelse af § 40 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863.

Härigenom förordnas, att § 40 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Hvad kyrkostämma till uttaxering beslutat vare församlingen medgifvet att genom kyrko- eller skolrådet delgifva öfverståthållarämbetet, hvar efter bemälda ämbete, där sådant äskas, låter genom sin afdelning för uppbördsärenden debiteringen förrätta, äfvensom, där ej kyrkostämma genom beslut, som af öfverståthållarämbetet godkännes, annorlunda förordnat, uppbörden verkställa.

De utskylder, hvilka icke blifvit inom föreskrifven tid erlagda, låter vederbörande uppbördsman i laga ordning uttaga. Vid indrifvandet af sådana medel må därutöfver hos den skattskyldige såsom ersättning för utsökningskostnaden uttagas tre öre å hvarje krona af de resterande utskyldernas belopp, hvilken ersättning, då indrifningen sker i Stockholm, skall ingå till stadskassan, men eljest tillfalla den, som verkställer indrifningen.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1907.

I statsråd berörda den 26 april anförde föredragande departementschefen rörande detta ämne:

»Stockholms stadsfullmäktige hafva uti en af öfverståthållarämbetet med underdånigt utlåtande till Kungl. Maj:t öfverlämnad skrift anmält, att fullmäktige, med anledning af särskilda, af öfverståthållarämbetet gjorda framställningar i ämnet, den 17 maj 1906 för sin del beslutat att, under förutsättning att provision å kommunalskatt samt å afgifter till kyrka och skola upphör att utgå, antaga en i stadsfullmäktiges skrift närmare angifven stat för öfverståthållarämbetets afdelning för uppbördsärenden samt stadens uppbördsverk äfvensom villkor och bestämmelser för den sålunda beslutade löneregleringen; hvarjämte stadsfullmäktige i underdånighet underställt sitt ifrågavarande beslut Kungl. Maj:ts godkännande.

I berörda skrift hafva stadsfullmäktige vidare dels gjort underdånig framställning om åtgärders vidtagande för upphäfvande af § 47 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862 och för erforderlig ändring af § 45 i samma förordning, dels ock förklarat sig icke hafva något att erinra mot att § 40 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863 erhöles viss angifven förändrad lydelse.

På hemställan af chefen för civildepartementet har Kungl. Maj:t redan beslutat att förelägga Riksdagen till antagande författningsförslag, åsyftande de begärda ändringarna af förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm.

Frågan om ändring af § 40 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm anhåller jag att nu få anmäla.

Denna paragraf, sådan den lyder enligt nådiga förordningen den 11 juni 1887, innehåller föreskrift dels därom, att hvad kyrkostämma till uttaxering beslutat må genom kyrko- eller skolrådet delgifvas öfverståthållarämbetet, som, därest sådant äskas, låter genom kronouppbördsverket

förrätta debiteringen äfvensom, där ej annorlunda beslutats, verkställa uppbörden i sammanhang med den af kronoutskylderna, dels ock om viss provision för uppbörden af omförmälda, genom kyrkostämmobeslut ut-taxerade medel.

Enligt den i stadsfullmäktiges skrift föreslagna lydelsen skulle bestämmelsen om uppbördsprovision bortfalla, men i stället, på det att ut-skylder måtte ordentligare erläggas å uppbördsstämma, införas föreskrift därom, att försummelse att å uppbördsstämma erlägga afgift, som blifvit af kyrkostämma beslutad, skulle medföra skyldighet att erlägga indrifnings-afgift till samma belopp, som nu utgår vid indrifning af kommunalskatten.

Öfverståthållarämbetet har öfver ifrågavarande förslag infordrat ytt-randen af kyrkostämmorna i stadens territoriella församlingar, hvilka samtliga, på hemställan af vederbörande kyrkoråd, förklarat sig icke hafva något att erinra mot förslaget.

Ej heller jag finner anledning till anmärkning mot den af stadsfull-mäktige ifrågasatta ändring af nyssnämnda paragraf. Jag vill omnämna, att denna ändring jämväl har inverkan på sättet för uppbörden af de till aflöning åt prästerskapet i Stockholms stads territoriella församlingar ut-gående afgifter. I § 8 af nådiga förordningen angående ordnande af prästerskapets i de territoriella församlingarna i Stockholm aflöning den 1 november 1872 föreskrifves nämligen, att de stadgade afgifterna debiteras och uppbäras i sammanhang med kronoutskylderna enligt § 40 i förord-ningen angående kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863 eller på sätt framdeles om andra kommunalafgifter kan varda bestämdt.»

I öfverensstämmelse med hvad sålunda angifvits har ifrågavarande förslag utarbetats.

Emot lagförslaget har utskottet vid granskning icke funnit skäl till anmärkning.

Utskottet hemställer alltså,

att Riksdagen måtte antaga det i propositionen
innefattade lagförslag.

Stockholm den 7 maj 1907.

På lagutskottets vägnar:

C. A. SJÖCRONA.
